



FAMILIEBANDEN

Een blijspel in vijf bedrijven

door

HUGO RENAERTS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **FAMILIEBANDEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HUGO RENAERTS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2025/0220/023
ISBN 9789038517728

Copyright: © 2025 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

UNISONO (S.A.B.A.M.)
Tweekerkenstraat 41-43
1000 Brussel
www.unisono.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes kunnen de opvoerrechten worden aangevraagd via de website van UNISONO.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 12 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.unisono.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(4 dames – 6à8 heren)

MEVROUW Maria Eugenia Blankenduin Van Westkerke tot Oosterzeel, Ong. 60 jaar, verwaand, hoogheidswaanzin, maar dom. Zij spreekt op de letter en gedraagt zich als een gravin uit de middeleeuwen. Altijd in avondtoilet. Een karikatuur dus.

FRED, mijnheer Frederik, haar man. Ong. 60 jaar. Een rustige man.

LIZ, Elisabeth, de dochter van Maria en Fred, bezig. Ong. 40 jaar.

JULIEN, haar man. Ong. 40 jaar

MARIEKE, Marie-Louise, speels, dochter van Liz en Julien. Ong. 18 jaar.

JUAN, haar verloofde, Ong. 20 jaar. Spanjaard.

JEAN, mijnheer Jean Philippe Blankenduin Van Westkerke tot Oosterzeel, broer van Maria, Ong. 60 jaar

BILL, de neef. Ong. 30 jaar. Uitbundig, joviaal.

JEANETTE, het dienstmeisje. Jong.

GUSTAAF, de butler. Ong. 60 jaar. Vrij gezet. Statig.

ONVERLAAT, notaris. Wat oudere man. Beleefd. Zakelijk.

KOBE, de schilder. Leeftijd geen belang.

Desgewenst kunnen de rollen van Onverlaat, Kobe en Bill gedubbeld worden.

DECOR

Een rijkelijk interieur. Aan de wand hangen geschilderde portretten van edele dames en heren, de voorouders van de hoofdpersonen. Alles straalt weelde en rijkdom uit. Op de tafel staat een belletje!

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek op gaat stoft Jeanette de meubels af. Ze neuriet een populair volksliedje. Ze kijkt naar de portretten, lacht.)

JEANETTE: Wat een stelletje, die voorouders van madame. Het snobisme druipt zelfs van de schilderijen. De schilder heeft dat wel heel goed getroffen. Het karakter ligt er bovenop. Allemaal snobs. En madame heeft het van hen geërfd. *(ze kijkt naar een portret)* Dit was dus de laatste. Twee weken geleden de geest gegeven. De vader van madame. Hij was nog een beste kerel. Altijd vriendelijk tegen het personeel. Was zijn dochter ook maar zo. Maar nee, madame heeft het hier *(wijst op haar voorhoofd)* Snobistisch tot en met. Ze denkt dat ze de koningin is.

(Ze gaat verder met afstoffen, neuriet verder. Mevrouw komt op.)

MEVROUW: Jeanette! *(zware zucht)* Wat neurie je daar toch weer.

JEANETTE: Oh, dat is *(titel van bekend volkslied)* ik kan het ook zingen, madame.

MEVROUW: Liever niet. Neuriën is al erg genoeg. En hoe dikwijls moet ik je nog zeggen dat je me niet madame noemt, maar mevrouw.

JEANETTE: Maar dat is toch hetzelfde, madame.

MEVROUW: Mevrouw!

JEANETTE: Oh pardon, ja, mevrouw. Ik zal er aan denken, madame.

MEVROUW: Er is een groot verschil tussen een vrouw en een dame, Jeanette.

JEANETTE: U ziet er anders hetzelfde uit als een madame, madame. Ik wil zeggen dat u er hetzelfde uitziet als een andere madame, ik wil zeggen mevrouw, madame. Ik bedoel madame, mevrouw.

MEVROUW: Het verschil zit niet in het uiterlijk, Jeanette. Het verschil zit in de opvoeding. In de uitkomst.

JEANETTE: In de uitkomst?

MEVROUW: Ja, je voorouders.

JEANETTE: U bedoelt de afkomst?

MEVROUW: Ja dat zei ik. Ik ben niet madame Peeters of Janssens, Jeanette. Ik ben mevrouw Blankenduin Van Westkerke tot Oosterzeel. Ik kom uit een adellijke familie, Jeanette. *(wijst op de portretten)* Dit zijn mijn voorvaderen en moederen. Graven en markiezen en baronnessen. Hoe vind je dat?

JEANETTE: Het lijken me stijve harken, madame... mevrouw.

MEVROUW: *(denkt even na)* Stijve...? *(denkt dat ze het begrijpt)* Ja, en dat zijn ze ook. Of waren ze toch. Allemaal van stijve... ik bedoel van hoge afkomst.

JEANETTE: Ja, dat zie je direct.

MEVROUW: Nietwaar? En daarom ben ik geen ordinaire madame, maar een dame en spreek je me aan met mevrouw. Ik hoop dat ik dat niet meer moet herhalen.

JEANETTE: 'k zal m'n best doen, ma... mevrouw.

MEVROUW: En praat beschaafd, meisje, zeker als we bezoek hebben. Je moet leren om beter te manipuleren.

JEANETTE: Manipuleren?

MEVROUW: Ja. Duidelijk spreken.

JEANETTE: Articuleren.

MEVROUW: Zoals ik al zei.

JEANETTE: Ik al er op letten, mevrouw.

MEVROUW: En als je dan toch wil zingen tijdens je werk, kies dan beter je memoire.

JEANETTE: Mijn memoire, mevrouw?

MEVROUW: Ja, de... hoe zal ik zeggen... wat meer cultuur... de keuze...

JEANETTE: Het repertoire.

MEVROUW: Zoals ik al zei. Ik zou het niet erg vinden als je een aria zong uit een of andere opera, maar ja, dat is aan het gewone volk natuurlijk niet besteed. Je kan er een leren, zoals het slavenkoor uit... uit dinges... uit... een opera.

JEANETTE: Ik zal het proberen, mevrouw. Ik vind wel iets op Internet.

MEVROUW: Ik verwacht de thee binnen een half uurtje op het terras, Jeanette.

JEANETTE: Hij zal er zijn, mevrouw. (*speels*) Liberté, égalité, fraternité.

MEVROUW: Maar nee, Jeanette, gewoon lindenthee, zoals altijd.

JEANETTE: Ik maakte gewoon een grapje, mada... mevrouw. Dat was Frans.

MEVROUW: Ik lust geen Franse thee, Jeanette. Ik wil Engelse thee.

JEANETTE: Uitstekend mevrouw. Ik zorg er voor. Binnen een half uur op het terras.

Jeanette af. Mevrouw kijkt naar de portretten.

MEVROUW: Als die schilder geweest is, hangt mijn portret hier ook bij. Samen met die uit de galerij hebben we de dan hele serie van 1780 tot nu.

(Fred komt binnen.)

FRED: Jeanette zegt dat we de thee op het terras gebruiken?

MEVROUW: Ja Frederik. Is daar wat op tegen?

FRED: Het is maar frisjes.

MEVROUW: Dan doe je een jasje aan.

FRED: Ik vind het niet.

MEVROUW: (*zuchtend*) Je raakt je hoofd nog een keer kwijt.

FRED: (*verbaasd*) Kan dat dan?

MEVROUW: Het zou me niet verbazen. Maar nu verwacht ik de schilder.

FRED: Een schilder?

MEVROUW: Ja, Frederik. Een schilder. Iemand die schildert.

FRED: Waarom?

MEVROUW: Ik zei je toch al dat ik mijn portret wil laten schilderen om bij de anderen te hangen. Dan is de generatie weer compleet. En daarna kan hij ook beginnen

aan onze dochter Elisabeth. Ik heb een advertentie laten zetten in de dagbladen: schilder gezocht. Er heeft er al een opgebeld en die komt zo dadelijk. Als het goed is, laat ik Marie-Louise ook meteen portretteren.

FRED: Marieke ook?

MEVROUW: (*geïrriteerd*) Ze heet Marie-Louise. Ik vind het vervelend dat er mensen zijn die ze gewoon Marieke noemen.

FRED: Oh, dat komt gemakkelijker uit de mond, weet je.

MEVROUW: Ze heet Marie-Louise. Zoals haar overgrootmoeder.

FRED: Maar ze vraagt zelf om haar gewoon Marieke te noemen.

MEVROUW: Ja, ik zal dat een keer uit haar hoofd moeten praten. Marieke... stel je voor... ieder meisje van lagere afkomst dan de onze noemen ze Marieke.

FRED: Of Maria.

MEVROUW: Het is Marie-Louise! En ik ben Maria Eugenia Blankenduin van Westkerke tot Oosterzeel. De naaste familie mag mij Maria noemen. Maar stel je voor: Marie! Zo noemt mijn broer mij altijd. Ik heb hem al honderd keer gezegd dat het Maria is en niet Marie.

(Gustaaf komt op. Kucht bescheiden.)

MEVROUW: Ja, Gustaaf?

GUSTAAF: Er dient zich een heer aan die naar ik uit zijn mond vernomen heb het beroep van schilder uitoefent en die er op wijst dat hij telefonisch heeft gereageerd op een advertentie in het dagblad waarin uitdrukkelijk wordt vermeld dat hier ten huize naar een schilder werd geïnformeerd. Bovendien refereert de heer in kwestie naar het feit dat hij na telefonisch contact met mevrouw persoonlijk op dit adres en op dit uur een afspraak zou hebben met mevrouw. Als al deze informatie correct is, mevrouw, staat u de heer in kwestie dan toe om binnengelaten te worden?

(Mevrouw bekijkt Gustaaf even met open mond. Dan naar Frederik.)

MEVROUW: Wat zegt hij?

FRED: Dat de schilder er is.

MEVROUW: (*minzaam tot Gustaaf*) Ja, ja, dat had ik dus goed begrepen. Laat hem binnen, Gustaaf.

GUSTAAF: Jazeker, mevrouw. Een ogenblik. (*af*)

FRED: Dan laat ik jullie maar. Het is niet mijn portret dat hij moet schilderen. (*af*)

(Mevrouw strijkt over haar haar, strijkt haar jurk plaat. Zet zich in houding. Afwachting. Gustaaf komt binnen, gevolgd door Kobe.)

GUSTAAF: De heer Jacobus Watertand, mevrouw. Indien mevrouw verder niet van diensten gebruik wil maken, verzoek ik vriendelijke om me terug te trekken en me verder aan de huishoudelijke taken te kwijten. Ik moet de chauffeur en de tuinman ook nog op hun verantwoordelijkheden wijzen die ze niet zo nauw aan het hart lijken te liggen en daarvoor vraag ik de mogelijkheid om in het kader van mijn functie het nodige gezag te laten gelden, als mevrouw daar ten minste mee instemt.

(Mevrouw kijkt met open mond naar de butler en dan naar Kobe.)

KOBE: Ik denk dat hij 'm wil smeren, madame.

MEVROUW: 'M smeren?

KOBE: Of zijn biezen pakken.

MEVROUW: Zijn biezen?

KOBE: Ge begrijpt me wel, madame, hij wil de kuierlatten nemen.

MEVROUW: Wij hebben geen... luierkatten?

KOBE: Ik denk dat hij gewoon weg wil.

GUSTAAF: Deze heer heeft de bedoeling van mijn korte uiteenzetting in het kort weergegeven, mevrouw.

MEVROUW: Oh ja? Natuurlijk ja. *(wuijft met de hand)* Ga maar, Gustaaf.

GUSTAAF: Uitstekend mevrouw. *(trekt zich terug)*

KOBE: Zo, hier ben ik dan, madame. Maar ik heet Kobe. Waar die vent het haalde dat ik Jacobus zou heten... geen idee. Rare snuiter trouwens. Heeft daar een hele monoloog afgestoken waaruit ik alleen maar begreep dat ik hem moest volgen. En voilà, hier is hij dan. De schilder Kobe. En wat kan ik voor uw doen, madame.

MEVROUW: Ik ben mevrouw Maria Eugenia Blankenduin Van Westkerke tot Oosterzeel.

KOBE: Dat is een mond vol. Heb je geen roepnaam?

MEVROUW: Een roepnaam?

KOBE: Ja, die iets korter is. Ik veronderstel dat je halve trouwboek je toch niet altijd aanspreekt met Maria Eugenia Blankendinges tot een of andere zeel? Die zal het toch korter houden. Zal ik gewoon madame zeggen?

MEVROUW: *(hooghartig)* U kunt me gewoon mevrouw noemen.

KOBE: Ja, daar schieten we al een stuk mee op. Mevrouw dus, zonder al die andere rare namen er achteraan.

MEVROUW: En u bent dus schilder?

KOBE: Van de tenen tot het haar. *(kijkt rond)* En wat moet ik hier schilderen?

MEVROUW: U moet mij schilderen.

(Kobe bekijkt haar heel verbaasd. Even stilte.)

KOBE: Ik moet... u schilderen?

MEVROUW: Ja. Of vind je dat te moeilijk?

KOBE: Nee, oh nee, helemaal niet moeilijk, maar... *(aarzelt)*

MEVROUW: Wat is dan het probleem?

KOBE: Dat is de eerste keer dat een vrouw me vraagt om geschilderd te worden.

MEVROUW: Maar je zou het wel kunnen?

KOBE: *(bekijkt naar van kop tot teen)* Ja, moeilijk kan dat toch niet zijn.

MEVROUW: Wel dan?

KOBE: Hebt u een voorkeur voor een kleur?

MEVROUW: Kleur?

KOBE: En u gaat zich natuurlijk uitkleden.

MEVROUW: Me uitkleden?! Zeg, wat denkt u wel?

KOBE: Hoe kan ik u anders...?

MEVROUW: *(wijst op de portretten)* Zo natuurlijk!!

KOBE: Zoals... zoals.... *(begint hard en onbedaarlijk te lachen)*

MEVROUW: Zeg hé, wat heb je?

KOBE: *(hard lachend)* Ik ben... ik ben... huisschilder!

(Gustaaf komt op.)

GUSTAAF: Doet zich een probleem voor waarbij ik eventueel mijn hulp kan aanbieden, mevrouw?

MEVROUW: Gooi deze man er meteen uit, Gustaaf, hij stelde me voor dat ik me ging uitkleden.

GUSTAAF: Dit is wel een zeer gewaagd voorstel dat ik persoonlijk, gezien uw onberispelijke reputatie, ongepast vind, mevrouw.

KOBE: *(lacht nog steeds, slaat op de schouder van Gustaaf)* Het is gewoon een vergissing, ouwe jongen. Je gaat in een deuk als ik het je uitleg. In de krant stond dat ze een schilder zochten en hier ben ik. En toen vroeg die madame daar of ik haar wou schilderen. Begrijp je. HÁár schilderen. En dan moest ze zich natuurlijk uitkleden. Maar ze vroeg geen gewone schilder maar een portretschilder.

GUSTAAF: Ik kan me het misverstand indenken, mijnheer. *(tot mevrouw)* De hier aanwezige heer heeft uit de advertentie begrepen dat u een schilder zocht die gevels, muren en plafonds deskundig onder handen neemt en ze van een nieuwe laag verf voorziet, mevrouw, en door dit misverstand was deze betreffende heer nu in de veronderstelling dat u hem verzocht had uw fysieke lichaam te schilderen, waardoor het inderdaad noodzakelijk geweest ware zich van uw kledij te ontdoen. Ik hoop dat daarmee dit amusante misverstand tot het verleden behoort, mevrouw.

KOBE: Dat heb je mooi uitgelegd, knaap, al zou ik het zelf op een andere manier en veel korter gezegd hebben. *(tot mevrouw)* Zo, dan zijn we er uit.

MEVROUW: *(tot Gustaaf)* Ik heb het allemaal niet zo goed kunnen volgen. Wil je zeggen dat ik me niet moet uitkleden?

GUSTAAF: Naar wat ik uit de mond van deze heer verneem, mevrouw, was het nooit zijn bedoeling dit voorstel op tafel te leggen en...

MEVROUW: Wat!! Wou hij me op tafel leggen?

GUSTAAF: Helemaal niet, mevrouw.

MEVROUW: Oh. Wat een brutaliteit. Ik zou er nooit mee ingestemd hebben. Stel je voor: op tafel!

GUSTAAF: Als u me toestaat het nog even te verklaren, mevrouw, deze heer beroept er zich helemaal niet op om portretschilder te zijn, maar door een klein misverstand in de conversatie was hij op een dwaalspoor gebracht en nam hij verkeerdelijk uw voorstel om u te schilderen op als een fysieke aangelegenheid, waardoor hij, ik herhaal het nogmaals, er van uitging dat u, indien u inderdaad fysiek met verf wou bestreken worden, dit zonder kleden diende te gebeuren. Inderdaad een grappig misverstand.

KOBE: *(tot mevrouw)* Zie je wel. Zelfs hij vindt het grappig.

MEVROUW: Laat het ons bij enkele simpele woorden houden. Ik hoef me dus niet uit te kleden als hij me schildert?

KOBE: Madame, ik ben huisschilder. Ik schilder, zoals deze knaap al zei, muren, plafonds en gevels. Maar als u blijft aandringen wil ik natuurlijk wel graag...

GUSTAAF: *(snel tot Kobe)* Het ligt helemaal niet in de bedoeling dat u mevrouw schildert op de wijze die u waarschijnlijk wel heel aantrekkelijk toelacht, mijnheer. Maar daar u geen portretschilder bent zal ik zo vrij zijn om u uit te laten en wil ik deze kostelijke anecdote niet aan het personeel onthouden. Wilt u me volgen?

(Gustaaf maakt een uitnodigend gebaar en gaat Kobe voor. Die volgt hem, draait zich nog even om.)

KOBE: Jammer, madame, maar zo is het leven... *(roept achter Gustaaf aan)* Ja, ja, ik kom, maak je geen zorgen ouwe jongen. Ik kom. *(af)*

MEVROUW: *(gaat zitten)* Nee maar, wat denken die schilders wel. Allemaal geobsedeerd. Hij wou me naakt schilderen. Dat zou ik natuurlijk nooit toegestaan hebben. *(kijkt naar de portretten)* Geen enkele van mijn voorouders werd naakt geschilderd.

(Jeanette komt terug.)

JEANETTE: Op het terras staat alles gereed voor de thee, mevrouw!

MEVROUW: Goed zo. Wil je mijnheer Frederik er ook aan herinneren.

JEANETTE: Zeker, mevrouw, dat doet ik onverwijld.

MEVROUW: Hoe doe je dat?

JEANETTE: Onverwijld, mevrouw!

MEVROUW: Doe het maar gewoon, Jeanette.

JEANETTE: *(kijkt rond)* Ik dacht dat er bezoek was en wou vragen of ik een kopje meer diende neer te zetten.

MEVROUW: *(kijkt naar een van de portretten, wat afgeleid)* Bezoek?

JEANETTE: Ja, ik zag mijnheer Gustaaf een man binnen laten.

MEVROUW: Oh, die. Die is de deur uitgezet. Stel je voor, hij wou mij naakt schilderen.

JEANETTE: *(grote ogen)* Wou hij u naakt schilderen?

MEVROUW: Ja. In feite niet. Het was een misverstand. Als hij me wou schilderen wou hij dat naakt doen, omdat hij dacht dat ik gevraagd had om me te schilderen. Maar dat was niet zo.

JEANETTE: Hoe kwam hij dan op het idee, mevrouw?

MEVROUW: Omdat ik een advertentie had gezet dat ik een schilder zocht om mij te schilderen.

JEANETTE: *(kan helemaal niet meer volgen)* Oh...

MEVROUW: Hij dacht dat hij mij moest schilderen, maar toen heeft Gustaaf hem uitgelegd dat het een misverstand was en dat ik iemand zocht om me te schilderen.

JEANETTE: Juist mevrouw. Wel, dat is dan opgelost. De thee wordt zó geserveerd. Mevrouw.

MEVROUW: Dank je. Jeanette. *(wuijt haar met de hand weg).*

(Jeanette gaat af en laat duidelijk zien dat ze helemaal in de war is. Gustaaf komt terug.)

GUSTAAF: Ik heb de betrokken heer uitgelaten, mevrouw. Indien ik zo vrij zonder opdringerig te zijn een suggestie mag doen zou ik voorstellen om nogmaals een kleinigheid te investeren voor een de advertentie in de krant en ditmaal uitdrukkelijk te vermelden dat u een portretschilder in de hand wil nemen om uw wens duidelijker tot uitdrukking te brengen en het zonet voorgekomen misverstand op deze wijze in de toekomst te verhinderen. Het is maar een suggestie, mevrouw.

MEVROUW: Zo... *(kijkt hem even aan, nadenkend)* Wel... euh... het is zoals je zegt, Gustaaf. Ja, ja, dat vind ik een goed idee. *(in zichzelf)* Wat hij daar ook mag mee bedoelen. *(tot Gustaaf)* Ja, ja, goed zo, Gustaaf.

GUSTAAF: Ik ben blij dat u akkoord gaat met mijn suggestie, mevrouw. Dan zal ik mij nu onverwijld naar de redactie van de betreffende krant begeven om de nieuwe tekst te laten opnemen en er zorg voor dragen dat ze in de eerstvolgende editie wordt opgenomen, zodat eventuele gegadigden meteen op de hoogte worden gebracht van uw wensen.

MEVROUW: *(heeft er niets van begrepen)* Ja, doe dat Gustaaf, doe dat.

GUSTAAF: *(af met lichte buiging)* Dank u zeer voor het in mij gestelde vertrouwen, mevrouw. Ik tracht zo goed mogelijk aan uw wensen te voldoen.

(Mevrouw gaat zitten en wuijt zich koelte toe.)

MEVROUW: Die Gustaaf is een uitstekende butler waar ik kan mee uitpakken als we bezoek hebben. Maar hij heeft zoveel woorden nodig om iets uit te leggen. Nu had hij een goede... *(denkt even na)* indigestie, heb ik begrepen. Enfin, ik zal het maar aan hem overlaten.

(De vaste telefoon gaat over.)

Telefoon. En Gustaaf is er niet om op te nemen... *(aarzelt)* Mensen van mijn stand nemen nooit zelf de telefoon op... *(kijkt naar het toestel)* Maar het zou belangrijk kunnen zijn... *(aarzelt, hand boven de hoorn)* zou ik... *(ze neemt een besluit en neemt op, zegt met zware basstem)* Met het huis van mevrouw Blankenduin Van Westkerke tot Oosterzeel. Wie mag ik aandienen? *(luistert even, nog steeds met basstem)* Oh, mijnheer Onverlaat... een ogenblik, ik zal kijken of mevrouw beschikbaar is. *(ze glimlacht en wacht een twintigtal seconden. Dan praat ze verder met haar normale stem)* Hallo, mijnheer Onverlaat zei mijn butler... ja... ik kwam zo snel ik kon... De euh... pedicure was net bezig met mijn vingernagels een beurt te geven en ik verwacht ook de... de... manicure komt zo dadelijk voor een gezichtsmassage. Maar waarmee kunt u mij van dienst zijn, mijnheer Onverlaat *(luistert even, schrikt dan)* Oh ja? Dat is vreemd. Bent u zeker? Ja, morgen kan het, ja.... Tot morgen dan, mijnheer Onverlaat. *(Ze legt op en gaat even nadenkend voor zich uit zitten staren.)*

(Fred komt op.)

FRED: Het is toch maar frisjes op het terras. Zouden we de thee niet beter...

MEVROUW: Dan trek je een jasje aan. Het is lekker weer. Zeg, je herinnert je nog wel Willem?

FRED: Welke Willem?

MEVROUW: Willem Egbert Eustace. Mijn broer.

FRED: Ik ken hem niet persoonlijk. Ik heb wel over hem horen praten.

MEVROUW: Hij was het zwart schaap van de familie.'

FRED: Hadden jullie een familie schapen? Een boerderij?

MEVROUW: Natuurlijk niet. Doe niet zo stom. Hij was een buitenbeentje. Kon zich maar niet gedragen zoals het hoort voor iemand van onze uitkomst en stand. Hij vertrok als jongeman al naar Amerika. Hij was dol op boeken over indianen en wou persoonlijk kennis maken met Winnetou.

FRED: Met Winnetou. Die heeft toch niet echt...

MEVROUW: Natuurlijk niet. Die komt uit de boeken van... van Karl Marx. Maar dat wou er bij hem niet in. Hij is naar Amerika vertrokken en we hebben nooit iets van hem meer gehoord.

FRED: (*glimlacht*) Waarschijnlijk bengelt zijn scalp nu aan de gordel van Winnetou.

MEVROUW: Tot nu!

FRED: Wat bedoel je?

MEVROUW: Wat ik zeg. Het gaat om het testament van mijn vader. Je weet dat de notaris eventuele familieleden moet opzoeken...

FRED: Vertel me niet dat hij die Willem vond in Amerika.

MEVROUW: Ja. Maar hij is dood. Maar hij heeft een zoon.

FRED: Dat hebben meer mensen natuurlijk. Wij hebben alleen maar een dochter.

MEVROUW: En die zoon moet natuurlijk zijn deel krijgen.

FRED: Dat lijkt me logisch.

MEVROUW: Zo logisch vind ik dat niet. Maar goed, morgen komt mijnheer Onverlaat alles uitleggen. Ik zal de rest van de familie dan ook maar laten komen.

FRED: Je doet maar. En heb je een afspraak gemaakt met die schilder?

MEVROUW: Het was de verkeerde schilder.

FRED: Hoezo, de verkeerde schilder?

MEVROUW: Hij dacht dat hij mij moest schilderen.

FRED: Dat wou je toch?

MEVROUW: Maar niet mijn lijf, ik bedoel lichaam. Dat dacht hij. Stel je voor. Dat hij mij zou schilderen. Gelukkig heeft Gustaaf hem kunnen uitleggen dat dit niet het geval is. Wist je trouwens dat Gustaaf een indigestie heeft?

FRED: Nee, dat wist ik niet.

MEVROUW: Dat zei hij. Maar het is dus allemaal opgelost.

FRED: Maar wie moet die schilder dan schilderen?

MEVROUW: Mij natuurlijk! Maar kom, de thee wacht. (*ze gaat snel af*)

FRED: (*staart haar na*) Maria wordt oud. Ze gaat geestelijk achteruit. Die schilder moet dus niet haar schilderen maar hij moet haar schilderen. Ik moet er eens een keer met een psychiater over praten. (*hij gaat naar de portretten kijken. Staart naar het laatste*) Zo, dus je had ook nog een zoon die dol was op indianen. Jammer dat ik die niet gekend heb. Ik ben dol op die westernfilms, maar ja... Maria kiest altijd

van die films waar ik niets van begrijp. Fisologische drama's noemt ze dat. Gelukkig val ik regelmatig in slaap. Zozo, papa, je had dus nog een verloren zoon die over de wijde prairie reed en 's avonds bij het kampvuur zijn gitaar nam en melancholische liedjes zong, terwijl de prairiehonden kwamen luisteren. Die had ik willen kennen. (*dromend*) We zouden samen over de prairie gereden hebben en de ratelslangen hebben vertrapt. Als we een indiaan hadden ontmoet zouden we onze hand hebben opgestoken. (*doet dat*) How! Blanke man groet rode broeder. Wij vredespijp willen roken met rode broeder.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.



bestellen@toneelfonds.be



03 3664400

